

Sörédi nyaraltatás

A 80-as évek elejétől nyaralnak fogyatékos gyermekek és fiatalok Székesfehérvár közelében, a Vértes hegység lábánál fekvő kis faluban, Söréden, a római katolikus plébánia épületében. Néhai [dr. Kovács István](#) budapesti lelkipásztor és gyermekorvos kezdeményezésére indult meg ez a karitatív munka. A nyár folyamán több turnusban érkeznek a nyaralók és a segítők.

Idén ketten mentünk a plébániáról. Az egy hetes tábornak minden évben van kerettörténete, amihez a programok kapcsolódnak. Ebben az évben kalózok voltunk. A gyermekek szobáit, az udvart és a közös étkezőt igazi kalózhajóvá varázsoltuk. Volt árbóckosár, hajókötel, zászló, kincsesláda, melyben még kincs is akadt. Az ajtókon, ablakokon varázslatos hajók díszeltek.

A táborba 17 gyermek jött el, akik 9-17 évesek. Ismét jó volt megtapasztalni, hogy sokféle betegségük ellenére nagyon jó közösséget alkotnak, szépen tudnak együtt játszani és odafigyelnek egymásra. Van közöttük autista, Dawn szindrómás, vízfejű, kerekcsészés.

A napi programok a következő rend szerint zajlanak: Az ébresztő után reggeli torna, majd reggeli következik. Ezután a templomba megyünk szentmisére. A gyerekek ministrálnak, felolvassnak, zenélnek. Gyakran még a mise végén is ott maradunk énekelni egy kicsit. A délelőtt további részét kézműveskedéssel töltjük: távcsövet, iránytűt, gyöngyékszereket, kalózkendőt, csákót készítettünk. Ebéd után rövid csendespihenő következett. A délutánok különbözőképp teltek. Egyik nap közös játék, másik nap kincskeresés volt, amelyen a szülők is részt vettek. Megrendeztük a „Kalóz születik” című műsort, melyen minden gyermek bemutathatta különleges produkcióját. A zsűri minden résztvevőt jutalomban részesített. A vacsora után fürdetés, majd zászlólevonás, mese és alvás következett.

Az utolsó nap különleges volt, Kislángra látogattunk. A falubeliek mindig szívesen fogadnak, gulyáslevessel, palacsintával, jó kedvvel várnak minket. A játékokat és a lovaskocsizást a gyerekek és a segítők egyaránt élvezik. A bátrabbak a lóra is felülhetnek.

Az utolsó nap énekkel búcsúztatjuk a gyerekeket és egymást is. Az egyik kislány szavaival élve „azért jó ez a tábor, mert itt minden kérdésünkre választ kapunk”.